

UZASADNIENIE

Powódka B. W. wystąpiła w dniu 15 lipca 2014 roku do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi z pozwem przeciwko J. R. (1) i J. R. (2).

Wnosiła o zasądzenie solidarnie od pozwanych kwoty 85 000 złotych tytułem zachowku po F. R. zmarłym 12 czerwca 1994 roku.

Postanowieniem z 22 lipca 2014 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi stwierdził swoją niewłaściwość rzeczową i przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w Łodzi.

W dniu 12 września 2014 roku powódka rozszerzyła powództwo o kwotę 127 500 złotych tytułem zachowku po J. R. (3) zmarłej 26 lipca 2012 roku.

W odpowiedzi na pozew pozwani wnieśli o oddalenie powództwa.

W dniu 14 lutego 2018 roku powódka cofnęła powództwo co do kwoty 100 000 złotych, w tym 55 000 złotych tytułem zachowku po F. R. i 45 000 złotych po J. R. (3) i wносиła ostatecznie o zasądzenie kwoty 30 000 złotych po F. R. i 82 500 złotych po J. R. (3) z należnymi odsetkami ustawowymi, a za okresy po 31 grudnia 2015 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

Pozwani wyrazili na ostatniej rozprawie zgodę na cofnięcie powództwa.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Spadkodawca F. R. zamieszkały w Ł. zmarł w dniu 12 czerwca 1994 roku. Pozostawił testament, w którym na spadkodawców powołał wnuków J. R. (1) i J. R. (2)- pozwanych w tej sprawie.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi postanowieniem z 15 stycznia 2014 roku, sygn. akt I Ns 623/13 stwierdził, iż wskazani wyżej spadkobiorcy testamentowi nabyli spadek po 1/2 części każdy z nich.

F. R. w chwili śmierci zostawił żonę J. R. (3), córkę B. W. – powódkę w tej sprawie i syna J. R. (1), którzy gdyby doszło do dziedziczenia ustawowego odziedziczyli by po 1/3 części spadku.

W skład spadku po F. R. wchodziło 1/2 prawa własności nieruchomości gruntowej położonej w miejscowości S. S., gmina N., oznaczonej jako działka nr (...) o powierzchni 0,8500 ha, dla której prowadzona jest księga wieczysta nr (...).

Wartość tej działki na datę śmierci F. R. biegła ustaliła na kwotę 335 495 złotych. Przy ocenie nieruchomości jako gruntowej niezabudowanej przeznaczonej w planie zagospodarowania przestrzennego pod budownictwo mieszkaniowe jednorodzinne.

Spadkodawczyni J. R. (3) zamieszkała w Z. zmarła w dniu 26 lipca 2012 roku. Pozostawiła testament, w którym powołała do spadku po 1/2 części wnuków J. R. (1) i J. R. (2). Sąd Rejonowy w Zgierzu postanowieniem z 18 października 2013 roku, sygn. akt I Ns 1116/13 stwierdził zgodnie z testamentem, że prawa do spadku nabyli w/w wnukowie po 1/2 części każdy z nich.

J. R. (3) pozostawiła w chwili śmierci córkę B. W. - powódkę w tej sprawie, syna J. R. (1), którzy w dziedziczeniu ustawowym dziedziczyliby spadek po 1/2 części.

W skład spadku po J. R. (3) wchodzi 1/2 prawa do nieruchomości gruntowej położonej w miejscowości S., gmina N. o powierzchni 0,8500 ha, numer działki (...), objętej księgą wieczystą nr (...), a więc tej samej co po zmarłym jej mężu F. R., której to działki biegła wartość oceniła na 351135 złotych na datę śmierci J. R. (3) tj. na 29 lipca 2012 roku,

oceniając nieruchomości jako niezabudowaną przeznaczoną w planie zagospodarowania przestrzennego Gminy N. pod budownictwo mieszkaniowe jednorodzinne.

W skład spadku po J. R. (3) wchodzi nadto 1244,61 złotych na rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym S. i 10000 złotych na lokacie terminowej (...), oba w (...) SA.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentów załączonych do akt oraz w załączonych aktach Sądu Rejonowego w Zgierzu, sygn. akt I Ns 1116/13 i Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, sygn. akt I Ns 623/13.

Dowodom z dokumentów Sąd dał wiarę, ponieważ nie budzą one wątpliwości co do okoliczności w nich zawartych.

Zeznania świadka B. B. (k-162 odwrót, 163 nag. k.164 00:03:45).

Zeznania świadka Sąd uznał za wiarygodne, są one spójne, logiczne i nie sprzeczne z innymi dowodami.

Opinię biegłej T. S. Sąd uznał za wiarygodną, logiczną i spójną. Biegła przekonywująco uzasadniała własne oceny i wnioski i obroniła je w opiniach uzupełniających zarówno pisemnych jak i ustnych na rozprawach (k-173-229; 285-323; 369-378; 379 odwrót, nag. k. 381 00:01:59; 412-448; 458-462; 468-511; 520,521 odwrót, nag. k. 523 00:02:39).

Zeznaniom stron B. W. (k. 521, 521 odwrót, nag. k. 523 00:23:28), J. R. (1) (k. 521 odwrót, 522, nag. k. 523 00:40:53) i J. R. (2) (k. 522, nag. 523 00:57:21) Sąd dał wiarę, są one logiczne, spójne i co do faktów nie sprzeczne ze sobą i innymi dowodami.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Powództwo jest uzasadnione co do zasady.

Powódka jest córką obojga spadkodawców i w przypadku dziedziczenia ustawowego była by powołana do spadku po ojcu F. R. w 1/3 części razem z bratem J. R. (1) i matką J. R. (3) w myśl art. 931 par 1 kc.

Ponieważ prawa do spadku nabyły wnuki w dziedziczeniu testamentowym, co stwierdził Sąd w postanowieniu spadkowym opisanym wyżej, powódka jako spadkobiorca ustawowy ma prawo do zachowku w wysokości połowy jej udziału, bo takie było żądanie powódki w tym zakresie wg wyliczenia wartość spadku to $\frac{1}{2}$ wartości z działki 335 495 : 2 = 167 747,50 zł, z tego $\frac{1}{3}$ w dziedziczeniu ustawowym = 55 915,83 i połowa udziału = 27 957,91 zł i taką kwotę Sąd zasądził w pkt 1 wyroku solidarnie zgodnie z wnioskiem od obu pozwanych i ostatecznie żądanymi odsetkami ustawowymi i ustawowymi za opóźnienie.

Odnośnie żądania zachowku po J. R. (3) tu Sąd przyjął wartość działki na datę otwarcia spadku zgodnie z opinią biegłej 351 135 złotych, z tego $\frac{1}{2}$ to 175 567,50 plus kwoty na rachunkach bankowych 1 244,61 i 10 000 daje 186 812,11 złotych.

Należny udział w dziedziczeniu ustawowym z bratem po $\frac{1}{2}$ wynosi 93 406,05 złotych i zachowek w wysokości $\frac{2}{3}$ udziału zgodnie z wnioskiem w tym zakresie wynosi 62 270 złotych i w takiej wysokości Sąd zasądził zachowek.

Przyjmując, co już podano, udział w $\frac{2}{3}$ z uwagi na trwałą niezdolność powódki na datę otwarcia spadku po matce, zgodnie z art. 991 kc.

Nadto Sąd przyjął, że w skład majątku spadkowego weszły kwoty na rachunkach bankowych potwierdzone zaświadczeniem z banku. Sąd nie uznał za udowodnione, że część tych kwot weszła do majątku, w szczególności pozwanych, a więc winna być rozliczona w tym postępowaniu.

Sąd umorzył postępowanie w sprawie co do kwot objętych cofnięciem pozwu, na co pozwani wyrazili zgodę na rozprawie, na zasadzie art. 355 par 1 kpc i art. 203 par 1 kpc.

Co do ostatecznego żądania pozwu przekraczającego zasądzone kwoty Sąd powództwo oddalił.

Sąd obciążył powódkę opłatą sądową od nieuwzględnionego powództwa także w zakresie cofniętego powództwa, co miało miejsce już w toku procesu, na zasadzie art. 100 kpc, na tej samej zasadzie Sąd orzekł o wydatkach i zniósł koszty zastępstwa procesowego.

Sąd przyznaje, że błędnie wyliczył obciążenie kosztami powódki, które winno wynosić 5% od nieuwzględnionego powództwa - 6 113,60 zł minus 1000 złotych wpłacony przez powódkę, co daje 5 113,60 złotych oraz tytułem wydatków 6 958,75 zł proporcjonalnie do nieuwzględnionego powództwa.